

Bybel

The Bible in Contemporary Afrikaans

Ou en Nuwe Testament

Complete Bible by City Bibles

INDEX

Ou Testament

GENESIS	11
EKSODUS	44
LEVITIKUS	72
NUMERI	93
DEUTERONOMIUM	121
JOSUA	146
RIGTERS	162
RUT	179
1 SAMUEL	181
2 SAMUEL	203
1 KONINGS	221
2 KONINGS	243
1 KRONIEKE	263
2 KRONIEKE	282
ESRA	306
NEHEMIA	313
ESTER	323
JOB	328
PSALMS	344
SPREUKE VAN SALAMO	385
PREDIKER	399
HOOGLIED VAN SALAMO	404
JESAJA	406
JEREMIA	438
KLAAGLIEDERE VAN JEREMIA	475
ESEGIËL	478
DANIËL	511
HOSEA	521
JOËL	526
AMOS	528
OBADJA	531
JONA	532
MIGA	533
NAHUM	536
HABAKUK	537
SEFANJA	538
HAGGAI	540
SAGARIA	541
MALEAGI	547

Nuwe Testament

MATTEUS	549
MARKUS	571
LUKAS	585
JOHANNES	609
HANDELINGE VAN DIE APOSTELS	626
ROMEINE	649
1 KORINTIËRS	659
2 KORINTIËRS	668
GALASIËRS	673
EFFESIËRS	676
FILIPPENSE	679
KOLOSENSE	682
1 THESSALONICENCE 1	684
2 THESSALONICENCE 1	685
1 TIMÓTHEÛS	687
2 TIMÓTHEÛS	689
TITUS	691
FILEMON	692
HEBREËRS	692
JAKOBUS	699
1 PETRUS	701
2 PETRUS	704
1 JOHANNES	705
2 JOHANNES	708
3 JOHANNES	708
JUDAS	708
OPENBARING	709

Colophon:

Copyrights © 2023,
Translation: The Bible in
Contemporary Afrikaans Copyright ©
2023, by City Bible Foundation ® Used
by permission of City Bible Foundation
® All rights reserved worldwide.
Printer: Drukcase
Website: www.biblefactory.org

U is hier!

... 'n boodskap vir u!

(Vul in u eerste naam:)

Want GOD het u

.....

so lief dat HY sy enkele en enigste Seun
gegee, sodat

.....

wat in Hom glo nie sal sterf nie maar
eerder vir ewig sal lewe.

Johannes 3:16

U sal die antwoorde vir die mees belangrike vrae, oor die doel van die lewe, op hierdie bladsy kry. Byvoorbeeld, “Wat is my doel hier op aarde?” “Hoekom voel dit asof ek nie die vrede het wat ander beleef nie?” of, “Is alles tot niet?” Hierdie bladsy sal al u vrae beantwoord en veel meer. Dalk besef u dit nie, maar u is afgesonder van u Skepper God. U is feitlik afgesonder deur u eie natuur. Ons boodskap vir u is een van hoop want God het u lief en Sy begeerte is dat u met Hom versoen sal wees. Hy bied aan die terugweg na Hom toe. Die oplossing wat God aanbied sal sorg dat u afsondering nie vir ewig is nie.

Wil u kennis dra van hierdie oplossing en dit ervaar?

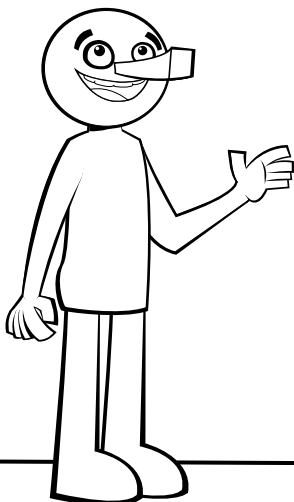
- Wil u ontdek wat die doel van u lewe is?
- Om die vreugde en verligting te beleef wat saam kom met vergifnis van enige sondes van die verlede?
- Om met sekerheid te weet dat u belewenis op aarde nie beperk is nie, en dat u die versekering van ewige lewe in die Hemel kan he?

Sleutel punt: Geloof is die sleutel vir die deur om dit alles te beleef.

God se liefde vir die wereld, mense soos ek en jy, wat God noop om ‘n oplossing vir ons te bewerkstellig, so dat ons SY liefde en vreugde kan beleef nadat ons met HOM versoen is. God wil he dat u met vreugde en blydschap kan lewe, met Hom en u medemense. Veral as ons moeilike tye deurgaen.

Onthul God se plan: Vreugde en Lewe

God se bedoeling vir u is dat u lewe oorvloedryke sal wees hier op aarde. Hoekom is dit dat die meeste van mense nie hierdie oorvloedryke lewe ervaar nie?

Ou Testament

The Bible in Contemporary Afrikaans

GENESIS

Die skeppings storie

1 ¹In die begin het God die hemel en die aarde geskep.

²Die aarde was sonder vorm en leeg. Duisternis was op die wêreldvloed en die Gees van God het op die waters gesweef. ³God het gesê: Laat daar lig wees, en daar was lig. ⁴God het gesien dat die lig goed was, en God het die lig van die duisternis geskei. ⁵God het die lig Dag genoem, en die duisternis het Hy Nag genoem. Dit het aand geword en dit het môre geword. Dit was die eerste dag. ⁶En God het gesê: Laat daar 'n uitpansel wees in die middel van die waters, en laat dit die waters van die uitpansel skei. ⁷God het die uitpansel gemaak en die waters wat onder die uitpansel was, geskei van die waters wat bo die uitpansel was. ⁸God het die uitpansel hemel genoem, en dit was aand en dit was môre, die tweede dag. ⁹Toe het God gesê: "Laat die waters onder die hemel op een plek versamel word, en laat die droë land verskyn." En dit was so. ¹⁰God het die droë grond Aarde genoem; en die versameling van die waters het Hy see genoem, en God het gesien dat dit goed was. ¹¹Toe het God gesê: Laat die aarde gras voortbring, die plante wat saad gee en die vrugtebome wat vrugte dra volgens sy soorte, wie se saad in homself is, op die aarde. En dit was so. ¹²Die aarde het gras voortbring en plante wat saad gee volgens sy soorte, en die boom wat vrugte dra, waarvan die saad in homself was, volgens sy soorte; en God het gesien dat dit goed was. ¹³Dit was aand en dit was môre, die derde dag. ¹⁴Toe het God het gesê: Laat daar ligte wees aan die uitpansel van die hemel om die dag en die nag te skei; en laat hulle dien as tekens en vir seisoene en vir dae en jare. ¹⁵En laat hulle dien as ligte aan die uitpansel van die hemel om lig op die aarde te gee; en dit het so gebeur. ¹⁶God het twee groot ligte gemaak; die groter lig om in die dag te heers en die mindere lig om in die nag te heers; Hy het ook die sterre gemaak. ¹⁷Toe het God hulle aan die uitpansel van die hemel gestel om lig op die aarde te gee, ¹⁸En om te heers oor die dag en oor die nag, asook om die lig van die duisternis te skei, en God het gesien dat dit goed was. ¹⁹Dit was aand en dit was môre, die vierde dag. ²⁰God het gesê: Laat die waters oorvloedig voortbring die ontroerende wesens wat lewe het, en voëls wat

oor die aarde vlieg in die uitpansel van die hemel. ²¹God het groot walvisse gemaak en al die lewende wesens wat beweeg, wat die waters in oorfloed voortbring het, volgens hulle soorte, en al die gevleuelde voëls volgens hulle soorte; en God het gesien dat dit goed was. ²²God het hulle geseën en gesê: Wees vrugbaar en vermeerder en vul die waters in die see, en laat die voëls op die aarde vermeerder. ²³Dit was aand en dit was môre die vyfde dag. ²⁴God het gesê: Laat die aarde lewende wesens voortbring volgens hulle soorte: vee en kruipende diere en diere van die aarde volgens hulle soorte; en dit het so gebeur. ²⁵God het die diere van die aarde volgens hulle soorte gemaak en vee volgens hulle soorte en al die diere wat op die aarde kruip volgens hulle soorte; en God het gesien dat dit goed was. ²⁶Toe het God gesê: Laat Ons mense maak na ons beeld, na ons gelykenis, en laat hulle heers oor die visse van die see, oor die voëls van die hemel, oor die vee en oor al die diere wat op die hele aarde kruip. ²⁷God het die mens geskape na sy beeld, na die beeld van God het Hy hom geskape; man en vrou het Hy hulle geskape. ²⁸God het hulle geseën, en vir hulle gesê: Wees vrugbaar, vermeerder, bewoon die aarde en bewerk dit. Heers oor die visse van die see, oor die voëls van die hemel en oor al die lewende wesens wat beweeg op die aarde. ²⁹God het gesê: Kyk, Ek gee julle al die plante wat saad dra, wat op die hele aarde is, en al die bome wat vrugte dra en wat saad gee; vir julle moet dit voedsel wees. ³⁰Maar aan al die diere van die aarde en aan al die voëls van die hemel en aan al die diere wat op die aarde kruip, waarin daar lewe is, het Ek al die groen plante as voedsel gegee. Dit het so gebeur. ³¹God het na alles gekyk wat Hy gemaak het, en gesien dit was baie goed. Dit was aand en dit was môre, die sesde dag.

Skepping Adam en Eva

2 ¹So was die hemel en die aarde volbring, en hulle hele leër.

²Op die sewende dag het God Sy werk voltooi wat Hy gemaak het; en op die sewende dag het hy gerus van al Sy werk wat hy gemaak het. ³God het die sewende dag geseën en dit geheilig, omdat Hy daarop gerus het na al die skeppingswerk wat hy gedoen het. ⁴Dit is dan die geskiedenis van die hemel en die aarde toe hulle geskape is, asook van die mens in die tuin op die dag toe die HERE God hulle gemaak het. ⁵Asook al die plante van die veld

voordat dit in die aarde was, en al die plante van die veld voordat dit gegroei het, want die HERE God het dit nie op die aarde laat reën nie, en daar was niemand om die grond te bewerk nie. ⁶Maar 'n mis het van die aarde af opgegaan en die hele oppervlakte van die aarde natgemaak. ⁷Die HERE God het die mens geformeer uit die stof van die aarde en die asem van die lewe in sy neus geblaas; en die mens het 'n lewende siel geword. ⁸Die HERE God het 'n tuin in Eden in die ooste geplant; en daar het hy die man wat hy gevorm het, neergesit. ⁹Die HERE God het verskillende bome uit die grond laat groei, pragtige bome met heerlike vrugte wat goed is om te eet. In die middel van die tuin het die boom van lewe gestaan, asook en die boom van kennis van goed en kwaad. ¹⁰'n Rivier het uit Eden uitgegaan om die tuin nat te lei; en daarvandaan is dit geskei in vier koppe. ¹¹Die naam van die eerste is Pison; dis wat die hele land Hawila omsingel, waar goud is; ¹²En die goud van daardie land is goed: daar is balsem en die onikssteen. ¹³Die naam van die tweede rivier is Gihon; wat die hele Kus land omtrek. ¹⁴Die naam van die derde rivier is Hiddekel; wat oos van Assirië loop. En die vierde rivier is Eufraat. ¹⁵Die HERE God het die mens geneem en hom in die tuin van Eden gesit om dit te bewerk en te bewaak. ¹⁶Die HERE God het die mens beveel en gesê: Van al die bome van die tuin mag jy vrylik eet. ¹⁷Maar van die boom van die kennis van goed en kwaad, mag jy nie eet nie, want die dag as jy daarvan eet, sal jy sekerlik sterwe. ¹⁸Die HERE God het gesê: Dit is nie goed dat die mens alleen is nie; Ek sal vir hom 'n hulp maak wat vir hom 'n gelyke sal wees. ¹⁹En die HERE God het uit die grond al die diere van die veld en al die voëls van die hemel gevorm; en hulle na Adam gebring om te sien hoe hy hulle sou noem; en wat Adam ook al elke lewende wese genoem het, dit was die naam daarvan. ²⁰Adam het name gegee aan al die vee, al die voëls van die hemel en aan al die diere van die veld; maar vir Adam is daar geen hulp gevind wat vir hom geskik was nie. ²¹En die HERE God het 'n diepe slaap op die mens laat val, en hy het geslaap; ²²Uit die rib wat die HERE God van die mens geneem het, het Hy 'n vrou gemaak en haar na die man gebring. ²³Toe sê Adam: Dit is nou been van my gebeente en vlees van my vlees: sy sal Vrou genoem word, omdat sy uit die mens geneem is. ²⁴Daarom sal 'n man sy vader en sy moeder verlaat en sy vrou aankleef, en hulle sal een vlees word. ²⁵Hulle was al twee naak, die man en sy vrou, en het hulle nie geskaam nie.

Die sonde van Adam en Eva en hulle veroordeling

3 ¹Die slang was listiger as al die diere van die veld wat die HERE God gemaak het. En hy sê vir die vrou: Ja, het God gesê: Julle mag nie eet van al die bome van die tuin nie?

²Toe sê die vrou vir die slang: Ons mag eet van die vrugte van die bome van die tuin. ³Maar van die vrugte van die boom wat in die middel van

die tuin is, het God gesê: Julle mag daarvan nie eet en dit nie aanraak nie, sodat julle nie sterwe nie. ⁴En die slang sê vir die vrou: Julle sal gewis nie sterwe nie. ⁵Want God weet dat die dag as julle daarvan eet, julle oë geopen sal word, en julle soos gode sal wees deur goed en kwaad te ken. ⁶En toe die vrou sien dat die boom goed was om van te eet, en dat dit aangenaam was vir die oë, en 'n boom om te begeer om wys te maak, neem sy van die vrugte daarvan en eet en gee ook aan haar man daarvan; en hy het geëet. ⁷En hulle al twee se oë is geopen, en hulle het gewet dat hulle naak was; en hulle het vyeblare aanmekeargewerk en vir hulle voorskote gemaak. ⁸En hulle het die stem van die HERE God hoor loop in die tuin in die koelte van die dag, en Adam en sy vrou het hulle weggesteek vir die aangesig van die HERE God tussen die bome van die tuin. ⁹En die HERE God het na die mens geroep en vir hom gesê: Waar is jy? ¹⁰En Adam sê: Ek het jou stem in die tuin gehoor, en ek was bang, want ek was naak; en ek het weggekruip. ¹¹En hy sê: Wie het jou vertel dat jy naak is? Het jy geëet van die boom waarvan Ek jou beveel het om nie te eet nie? ¹²Toe sê die man: Die vrou wat U gegee het om by my te wees, sy het my van die boom gegee, en ek het geëet. ¹³Die HERE God sê vir die vrou: Wat is dit wat jy gedoen het? En die vrou sê: Die slang het my bedrieg, en ek het geëet. ¹⁴Toe sê die HERE God vir die slang: Omdat jy dit gedoen het, is jy vervloek bo al die vee en bo al die diere van die veld; op jou bek moet jy gaan, en stof sal jy eet al die dae van jou lewe. ¹⁵En Ek sal vyandskap stel tussen jou en die vrou, en tussen jou saad en haar saad; dit sal jou kop vermorsel, en jy sal sy hakskeen vermorsel. ¹⁶Vir die vrou het Hy gesê: Ek sal jou droefheid en jou swangerskap baie vermeerder; in droefheid sal jy kinders baar; en jou begeerte sal na jou man wees, en hy sal oor jou heers. ¹⁷En aan Adam het Hy gesê: Omdat jy geluister het na die stem van jou vrou en van die boom geëet het waarvan Ek jou beveel het deur te sê: Jy mag nie daarvan eet nie; vervloek is die aarde; met droefheid sal jy daarvan eet al die dae van jou lewe; ¹⁸Ook sal dit vir jou dorings en dissels voortbring; en jy moet die plante van die veld eet; ¹⁹In die sweet van jou aangesig sal jy brood eet totdat jy terugkom na die aarde; want daaruit is jy geneem; want stof is jy, en tot stof sal jy terugkeer. ²⁰Adam het die naam van sy vrou Eva genoem; want sy was die moeder van al die lewendes. ²¹Ook vir Adam en sy vrou het die HERE God rokke van velle gemaak en dit aangetrek. ²²Die HERE God het gesê: Kyk, die mens het geword soos een van Ons om goed en kwaad te ken; en nou dat hy nie sy hand uitsteek en ook van die boom van die lewe neem en eet en vir ewig lewe nie. ²³Daarom het die HERE God hom uit die tuin van Eden gestuur om die grond te bewerk waaruit hy geneem is. ²⁴Hy het toe die man verdryf; en hy het gerubs aan die oostekant van die tuin van Eden gestel, en 'n vlamme swaard wat in alle rigtings gedraai het om die weg van die boom van die lewe

te bewaak.

Kain en Abel

4 ¹En Adam het sy vrou Eva geken; en sy het swanger geword en Kain gebaar en gesê: Ek het 'n man van die HERE gekry.

²Sy het weer sy broer Abel gebaar. En Abel was 'n veewagter, maar Kain was 'n landbouwer van die grond. ³En met verloop van tyd het Kain van die vrugte van die grond 'n offer aan die HERE gebring. ⁴En Abel, hy het ook van die eersgeborenes van sy kleinvee en van die vet daarvan gebring. En die HERE het ag geslaan op Abel en sy offer. ⁵Maar vir Kain en sy offer het hy geen agting gehad nie. Kain was baie kwaad, en sy aangesig het geval. ⁶Toe sê die HERE vir Kain: Waarom is jy toornig? en waarom het jou aangesig geval? ⁷As jy goed doen, sal jy nie aanvaar word nie? en as jy nie goed doen nie, lê die sonde voor die deur. En na jou sal sy begeerte wees, en jy sal oor hom heers. ⁸Kain het met sy broer Abel gepraat, en toe hulle in die veld was, het Kain teen sy broer Abel opgestaan en hom gedood. ⁹Toe sê die HERE vir Kain: Waar is jou broer Abel? En hy sê: Ek weet nie: Is ek my broer se wagter? ¹⁰En hy sê: Wat het jy gedoen? die stem van die bloed van jou broer roep na My van die grond af. ¹¹En nou is jy vervloek van die aarde af wat haar mond oopgemaak het om jou broer se bloed uit jou hand te ontvang; ¹²Wanneer jy die grond bewerk, sal dit nie voortaan aan jou sy krag gee nie; 'n vlugteling en 'n swerwer sal jy op die aarde wees. ¹³Toe sê Kain vir die HERE: My straf is groter as wat ek kan dra. ¹⁴Kyk, U het my vandag van die aarde af verdryf; en vir U aangesig sal ek verborge wees; en ek sal 'n vlugteling en 'n swerwer op die aarde wees; en elkeen wat my kry, sal my doodmaak. ¹⁵Toe sê die HERE vir hom: Daarom sal elkeen wat Kain doodmaak, sewevoudig op hom gewreek word. En die HERE het 'n merk op Kain gemaak, dat niemand wat hom vind, hom sou doodmaak nie. ¹⁶En Kain het weggegaan van die aangesig van die HERE en gaan woon in die land Nod, oos van Eden. ¹⁷En Kain het sy vrou geken; en sy het swanger geword en Henog gebaar; en hy het 'n stad gebou en die stad na die naam van sy seun Henog genoem. ¹⁸En vir Henog is Irad gebore, en Irad was die vader van Mehujael, en Mehujael was die vader van Metúsaël, en Metúsaël was die vader van Lameg. ¹⁹Lameg het vir hom twee vroue geneem: die naam van die een was Ada en die naam van die ander Silla. ²⁰Ada het Jabal gebaar; hy was die vader van die wat in tente woon en van die wat vee het. ²¹En die naam van sy broer was Jubal; hy was die vader van almal wat die siter en die orrel hanteer. ²²Silla, het ook Tubalkain gebaar, 'n opvoeder van elke kunstenaar in koper en yster; en die suster van Tubalkain was Naäma. ²³Toe sê Lameg aan sy vroue: Ada en Silla, Hoor my stem! Vroue van Lameg, luister na my woord, want ek het 'n man tot my wond gedood en 'n jongman tot my leed. ²⁴As Kain sewevoudig gewreek sal word, waarlik Lameg sewe-en-sewentigvoudig. ²⁵Adam

het sy vrou weer geken; en sy het 'n seun gebaar en hom Set genoem. Want God, het sy gesê, het vir my 'n ander nageslag aangestel in die plek van Abel wat Kain gedood het. ²⁶Vir Set is ook 'n seun gebore; en hy het hom Enos genoem; toe het die mense die Naam van die HERE begin aanroep.

Die geslagte van Set tot by Noag

5 ¹Dit is die boek van die geslagte van Adam. Op die dag toe God die mens geskape het, het Hy hom na die gelykenis van God gemaak;

²Man en vrou het Hy hulle geskape; en hulle geseën en hulle Adam genoem op die dag toe hulle geskape is. ³En Adam het honderd-en-dertig jaar gelewe, en hy het 'n seun verwek na sy gelykenis, na sy beeld; en hom Set genoem: ⁴En die dae van Adam nadat hy Set verwek het, was agt honderd jaar; en hy het seuns en dogters verwek. ⁵En al die dae wat Adam gelewe het, was nege honderd en dertig jaar, en hy het gesterwe. ⁶Set het honderd en vyf jaar gelewe en die vader van Enos. ⁷Set het ná die geboorte van Enos nog agt honderd en sewe jaar gelewe en seuns en dogters verwek. ⁸En al die dae van Set was nege honderd en twaalf jaar, en hy het gesterwe. ⁹Enos het negentig jaar gelewe, en hy was die vader van Kenan. ¹⁰Enos het ná die geboorte van Kenan nog agt honderd en vyftien jaar gelewe en seuns en dogters verwek. ¹¹En al die dae van Enos was nege honderd en vyf jaar, en hy het gesterwe. ¹²Kenan het sewentig jaar gelewe, en hy was die vader van Mahalalel. ¹³En Kenan het ná die geboorte van Mahalalel nog agt honderd en veertig jaar gelewe en seuns en dogters gehad. ¹⁴En al die dae van Kenan was nege honderd en tien jaar, en hy het gesterwe. ¹⁵En Mahalalel het vyf en sestig jaar gelewe en die vader van Jared. ¹⁶Mahalalel het ná die geboorte van Jared nog agt honderd en dertig jaar gelewe en seuns en dogters verwek. ¹⁷En al die dae van Mahalalel was agthonderd vyf en negentig jaar, en hy het gesterwe. ¹⁸Jared het honderd twee en sestig jaar gelewe, en hy het die vader van Henog gehad. ¹⁹Jared het ná die geboorte van Henog nog agt honderd jaar gelewe en seuns en dogters verwek. ²⁰En al die dae van Jared was nege honderd twee en sestig jaar, en hy het gesterwe. ²¹Henog het vyf en sestig jaar gelewe en toe die vader van Metúsalag geword. ²²Henog het met God gewandel nadat hy Metusalag verwek het, drie honderd jaar en seuns en dogters verwek. ²³Al die dae van Henog was drie honderd vyf en sestig jaar; ²⁴Henog het met God gewandel, en hy was nie; want God het hom geneem. ²⁵Metusalag het honderd sewe en tagtig jaar gelewe en die vader van Lameg geword. ²⁶Metusalag het ná die geboorte van Lameg nog sewe honderd twee en tagtig jaar gelewe en het seuns en dogters verwek. ²⁷En al die dae van Metúsalag was nege honderd nege en sestig jaar, en hy het gesterwe. ²⁸Lameg het honderd twee en tagtig jaar gelewe, en hy het 'n seun verwek. ²⁹En hy het hom Noag genoem en gesê: Hy sal ons troos oor ons werk en moeite van ons hande vanweë

die aarde wat die HERE vervloek het.³⁰Lameg het ná die geboorte van Noag nog vyf honderd vyf en negentig jaar gelewe en seuns en dogters verwek.

³¹En al die dae van Lameg was sewe honderd sewe en sewentig jaar, en hy het gesterwe.³²Noag was vyf honderd jaar oud, en Noag was die vader van Sem, Gam en Jafet.

Die seuns van God en Sem, Gam en Jafet.

6 ¹En dit het gebeur, toe die mense op die aarde begin vermeerder, en dogters vir hulle gebore is,

²Die seuns van God het die dogters van die mense gesien dat hulle mooi was; en hulle het vir hulle vroue geneem van alles wat hulle verkies het.

³Die HERE het gesê: My Gees sal nie altyd saam die mens streef nie, omdat hy ook vlees is; maar sy dae sal honderd-en-twintig jaar wees.⁴Daar was in daardie dae reuse op die aarde; en ook daarna, toe die seuns van God by die dogters van die mense ingekom het en hulle vir hulle kinders gebaar het, het dit magtige manne geword wat van ouds was, manne van naam.⁵En God het gesien dat die boosheid van die mens groot was op die aarde, en dat elke versinsel van die gedagtes van sy hart altyddeur net sleg was.⁶En dit het die HERE berou dat Hy die mens op die aarde gemaak het, en dit was bedroef in sy hart.⁷En die HERE het gesê: Ek sal die mens wat Ek geskape het, van die aarde af vernietig; mens sowel as dier. Die kruipende diere, asook die voëls van die hemel; want dit berou My dat Ek hulle gemaak het.⁸Maar Noag het genade gevind in die oë van die HERE.⁹Dit is die geslagte van Noag: Noag was 'n regverdige man en volmaak in sy geslagte, en Noag het met God gewandel.¹⁰Noag het drie seuns verwek: Sem, Gam en Jafet.

¹¹Die aarde was ook verdorwe voor God, en die aarde was vol geweld.¹²God het na die aarde gekyk, en kyk, dit was verdorwe; want alle vlees het sy weg op die aarde verderf.¹³God het vir Noag gesê: Die einde van alle vlees het voor my aangesig gekom; want die aarde is deur hulle vol geweld; en kyk, Ek sal hulle saam met die aarde vernietig.

¹⁴Maak vir jou 'n ark van goferhout; kamers moet jy in die ark maak en dit van binne en van buite met pik smeer.¹⁵Dit is die manier waarop jy dit moet maak: Die lengte van die ark moet driehonderd el wees, sy breedte vyftig el en die hoogte daarvan dertig el.¹⁶'n Venster moet jy vir die ark maak, en op 'n el moet jy dit bo voltooi; en die ingang van die ark moet jy aan die sykant sit; met 'n onderste, tweede en derde verdiepings moet jy dit maak.

¹⁷En kyk, Ek bring ook 'n watervloed oor die aarde om alle vlees waarin die asem van die lewe is, van onder die hemel af te vernietig; en alles wat op die aarde is, sal sterwe.¹⁸Maar met jou sal Ek my verbond oprig; en jy moet in die ark gaan, jy en jou seuns en jou vrou en jou seuns se vroue saam met jou.¹⁹En van al die lewende wesens van alle vlees, twee van elke soort moet jy in die ark bring om dit saam met jou in die lewe te hou; hulle sal man en vrou wees.²⁰Van voëls volgens hulle soorte en

van vee volgens hulle soorte, van al die kruipende diere van die aarde volgens hulle soorte, twee van elke soort sal na jou toe kom om hulle in die lewe te hou.²¹En neem vir jou van al die spys wat geëet word, en jy moet dit vir jou bymekaarmaak; en dit sal vir jou en vir hulle as voedsel dien.²²So het Noag gedoen; volgens alles wat God hom beveel het, so het hy gedoen.

7 ¹Toe sê die HERE vir Noag: Gaan jy en jou hele huis in die ark; want U het ek regverdiges voor my aangesig gesien in hierdie geslag.

²Van al die rein diere moet jy vir jou in sewe neem, die mannetjie en sy wyfie; en van die diere wat nie rein is nie, twee-twee, die mannetjie en sy wyfie.³Ook van die voëls van die hemel by sewe, die mannetjie en die wyfie; om saad in die lewe te hou op die hele aarde.⁴Want nog sewe dae, en Ek sal dit veertig dae en veertig nagte op die aarde laat reën; en al die lewende goed wat Ek gemaak het, sal Ek van die aarde af vernietig.⁵En Noag het gedoen net soos die HERE hom beveel het.⁶En Noag was seshonderd jaar oud toe die watervloed oor die aarde was.⁷En Noag het ingegaan, en sy seuns en sy vrou en sy seuns se vroue saam met hom, in die ark vanweë die waters van die vloed.

⁸Van rein diere en van diere wat nie rein is nie, en van voëls en van alles wat op die aarde kruip, ⁹Hulle het twee-twee na Noag in die ark ingegaan, die mannetjie en die wyfie, soos God Noag beveel het.¹⁰Ná sewe dae was die waters van die vloed op die aarde.¹¹In die ses honderdste jaar van Noag se lewe, in die tweede maand, op die sewentiende dag van die maand, op dieselfde dag is al die fonteine van die groot watervloed oopgebreek, en die vensters van die hemel is oopgemaak.¹²En die reën het veertig dae en veertig nagte op die aarde geval.¹³Op dieselfde dag het Noag, Sem, Gam en Jafet, die seuns van Noag en Noag se vrou, en die drie vroue van sy seuns saam met hulle, in die ark ingegaan; ¹⁴Hulle en al die diere volgens hulle soorte, en al die vee volgens hulle soorte, en al die kruipende diere wat op die aarde kruip volgens hulle soorte, en al die voëls volgens hulle soorte, al die voëls van elke soort.¹⁵Hulle het by Noag in die ark ingegaan, twee-twee van alle vlees waarin die asem van die lewe is.¹⁶En die wat ingegaan het, het man en vrou van alle vlees ingegaan, soos God hom beveel het; en die HERE het hom ingesluit.

¹⁷Die vloed was veertig dae lank op die aarde; en die waters het toegeneem en die ark opgetrek, en dit opgehef tot bo die aarde.¹⁸En die waters het die oorhand gekry en baie vermeerder op die aarde; en die ark het oor die water gegaan.¹⁹Die waters het die oorhand oor die aarde gehad; en al die hoë heuwels wat onder die hele hemel was, was bedek.

²⁰Vyftien el boontoe het die waters die oorhand gekry; en die berge was bedek.²¹Alle vlees wat op die aarde kruip, het gesterwe, van die voëls en van die vee en van die diere en van al die kruipende diere wat op die aarde kruip, en van elke mens; ²²Almal in wie se neusgate die asem van die lewe was, van alles wat in die droë land was, het gesterf.